

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1657/2021
03.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Васиљевић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, трговину и услуге „Dan Group“ ДОО из Ваљева, кога заступа Душан Савић, адвокат из ..., ради поништаја решења, реинтеграције и утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3898/20 од 29.01.2021. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3898/20 од 29.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 298/19 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито решење о отказу туженог од ... године и да се тужени обавезе да је врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је у радном односу код туженог од ... године што је тужени дужан признати и трпети. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3898/20 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је запослена код туженог као послодавца по основу уговора о раду на одређено време. Први пут засновала је радни однос уговором о раду на одређено време на период ... године да би након тога без прекида у смислу члана 37. Закона о раду са послодавцем сукцесивно закључила још три уговора о раду на одређено време идентичне садржине при чему је у утуженом периоду непрекидно обављала истоврсне послове и то послове радника у ... По закљученим уговорима, тужила је код туженог била у радном односу на одређено време без прекида укупно 10 месеци и то почев од ... године до ... године. У наведеном периоду се тужила приликом доласка на посао повредила ... године због чега је два месеца била на боловању. По закључењу боловања, са туженим је закључила још два уговора о раду на одређено време и то уговор о раду од ... године за период од 06.03-... године и уговор о раду од ... године за период од ... године након чега је тужени дана ... године донео побијано решење о отказу. Из садржине решења о отказу произлази да је тужили радни однос код туженог престао закључно са ... године, да је основ његовог доношења истек рока на који је радни однос заснован.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили захтев тужиле за утврђење да је заснован радни однос на неодређено време и да је решење о отказу незаконито.

Према члану 37. Закона о раду уговор о раду може да се закључи на одређено време за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1); послодавац може закључити један или више уговора из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2); ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане на раду код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

На основу цитиране законске одредбе, за тзв. преображај радног односа неопходно је да запослени ради за послодавца минимум 24 месеца на истим или сличним пословима. У конкретном случају тужила је код туженог радила 10 месеци, због чега нису испуњени услови из цитиране законске одредбе за утврђење преображаја тужилиног радног односа из радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време.

Испитујући законитост донетог решења о отказу које је донето због истека рока на који је радни однос заснован, правилно су нижестепени судови закључили да је овакво решење законито.

Према члану 175. став 1. Закона о раду радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Имајући у виду да је тужилца са туженим закључила уговор о раду на одређено време до ... године, то је исти престао истеком рока на који је заснован на основу цитиране законске одредбе. С тим у вези, нису основани ревизијски наводи да је тужени као послодавац злоупотребио своје право јер је „искористио“ тужилину повреду на раду, због чега са њом није закључио нови уговор о раду. У поступку пред нижестепеним судовима је утврђено да је послодавац, са којим је тужилца закључила уговор о раду на одређено време за време чијег трајања се повредила, по повратку тужилце са боловања са њом закључио још два уговора о раду на одређено време. Имајући у виду да од воље послодавца зависи да ли ће одређеног радника ангажовати на одређеним пословима, овакво понашање туженог као послодавца се не може сматрати злоупотребом права из члана 13. ЗОО на коју тужилца у ревизији указује. Поред тога, као што је већ указано нису ни постојали законски услови за преображај радног односа, па понашање туженог ни из овог разлога не може представљати злоупотребу права из члана 13. ЗОО на коју тужилца у ревизији указује.

Околност што је пре тужилце на истим пословима код туженог радило друго лице у периоду од 10 година, не значи само по себи да би на том истом радном месту тужилца радила исти или већи број година. Осим тога, неизјашњавање о овом (жалбеном) наводу не представља битну повреду одредаба парничног поступка нити утиче на правилност донете одлуке.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић